

Geachte meneer Rerink,

Bij iemand die al zó lang actief is als vrijwilliger in de gemeenschap, geeft de tijdlijn een prachtige inblik in de ontwikkeling van Denekamp. Het laat zien hoe tradities, evenementen, verenigingen en organisaties in het dorp zijn gevormd tot waar ze nu zijn en hoe belangrijk de rol van inwoners daarin is.

Gaan we bijvoorbeeld terug naar de jaren '80, dan zien we u bij de missietent op de kermis in Denekamp. Druk bezig met het regelen van de sponsors, het helpen achter de bar en met de op- en afbouw. De missietent zorgt al meer dan 50 jaar voor veel gezelligheid en saamhorigheid en voor het overgrote deel daarvan hebben de organisatie en daarmee alle trouwe bezoekers kunnen rekenen op uw inzet.

Stilzitten is aan u niet besteed. Wie u thuis wil bezoeken, zal eerst moeten bellen, zo vaak bent u weg. U bent een ontzettende liefhebber van klassieke muziek, bezoekt veel concerten en organiseert ze ook zelf. Verder is er veel voetbal in uw leven en houdt u van dialect en mooie teksten. Dat laatste brengt mij bij Heemkunde Denekamp.

Daarvoor gaan we terug naar het jaar 2010, toen u daar als vrijwilliger aankwam. We kennen u als actief redactielid, bestuurslid en algemeen medewerker bij het Onderschoer, de uitgave van de Heemkunde. Behalve met het Onderschoer werkt u mee aan nóg een manier om de geschiedenis van het dorp tot leven te wekken, namelijk via rondleidingen door Denekamp. U bent de gids.

De dialectavonden van de heemkunde kunnen ook op uw inzet rekenen, soms zelfs als optredend podium poëet. Het cultureel erfgoed van Denekamp bewaren en blijven beleven is voor u belangrijk. U heeft daar bij de heemkunde een zeer geschikt platform voor gevonden.

Ook heeft u zich jarenlang ingezet voor de Stichting Oost Europa Dinkelland, waar u actief meewerkte aan de inzameling en verzending van hulpgoederen naar Oost-Europa. We kennen denk ik allemaal het beeld van de enorme vrachtwagen die telkens weer werd volgeladen met spullen. Elke zaterdagochtend kwamen inwoners volop gehoor geven aan jullie oproep om te doneren en jullie sorteerden alles zorgvuldig. Kleding, meubels, medische hulpmiddelen; allemaal bestemd voor mensen in nood. Op die manier werden vrachtwagens vol hulpgoederen verzonden.

Het was jammer dat de stichting moest ophouden met de hulpvragen van Oekraïne, maar jullie kunnen terugkijken op een goed georganiseerde hulpactie. En jullie spullen zijn volop in gebruik bij de ontvangers.

Dan woonzorgcentrum Gravenstate in Denekamp, waar u zich 4 jaar geleden als vrijwilliger inschreef. Bij Gravenstate toont u een grote betrokkenheid voor de bewoners, in het bijzonder bij de dementerende ouderen. U ondersteunt bij uitstapjes en wandelingen, u presenteert muziek en helpt bij activiteiten. Dat doet u met liefde en toewijding.

De aanleiding voor dit vrijwilligerswerk was spijtig, namelijk de opname van uw echtgenote. U heeft uw persoonlijke ervaring met zorg verlenen weten in te zetten voor de bewoners van Gravenstate. Zo maakt u hun dagelijks leven lichter en plezieriger en dat is iets waar u veel dankbaarheid voor terugkrijgt.

Meneer Rerink, uw tijdlijn van vrijwilligerswerk en onbezoldigde inzet begon in 1980 en duurt nog immer voort.

‘De man die eeuwig jong lijkt te blijven’: zo wordt u omschreven bij de Heemkunde Denekamp. Eeuwig jong blijven kan niemand, maar uw energie en geestdrift zijn zeer bewonderenswaardig en een voorbeeld voor jongere generaties. Het is uw combinatie van plichtsbesef, gemeenschapszin en culturele en sociale betrokkenheid waardoor u gewaardeerd wordt door velen.

Het is mij dan ook een genoegen om u te mogen medelen dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd u te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.